

(۵۸۷)

امیر الامر را ببرج مقابل آن نقب رسیده بودند هفدهم ذی حجه
از صوم مال جلوس همایون مطابق سوم شهر یور که نقب مذکور
بباروت از پاشته شده بود امیر الامر را بصواب دید رای اخلاص پهرا
افزار پورش داده مقرر ساخت که همه لشکر آماده شده بعد از پریدن
برج از اطراف و جوانب بر قلعه دوند و یاپاس از روز ماند، اشاره
گرد تا نقیب را آتش داده برج مقابل بصدمه باروت از هم پاشیده
اجزای آن صانع خیل کبوتران رسیده بهوا اوج گزنت و ساکنانش
بیلک چشم زدن ببروج مشیده اغلک رسیده و چون راهی برایها
پورش بهم رسید آن نولین عقیدت آین خود تا پیش دمدمه که در
مورچال او ساخته شده بود آمده بندھای بادشاهی و تابستان
خوبیش را بر پورش و گوشش تحریص کرد عماگر فیروزی مائن که
آماده مجاهده بودند تکیه بر زیروی طالع کشور کشای حضرت
شاهنشهی گرده و پیر حفظ الهی برمور کشیده مجموع بیک دفعه
بر قلعه دویدند و دامن جانفشانی بر میان زده بازدی جرات کشاند
و همگی داد سعی و تلاش و دلیری دادند خصوصاً شمس الدین
خان و راویهار سنگه که نهایت کوشش و تردد از افها بظهور پیوست
لیکن چون در عقب برج پشته بلندی از خاک بود مخدولان بران
پشته بر آمده دست چلاند بمدافعت کشوند و بانداختن بال و
تفنگ و حلقه و سنگ پرداخته کمال جد و اجتهاد در مدافعت
نمودند مبارزان نصرت مند آنروز مجال پیش رفتن و برآمدن بران
گریو، بالند نیافتنند و چون دران آورش و سریز روز با خر رسید
و ظلمت شب پرد میانجی در میان کشید مجاهدان عقیدت شعار

(۵۸۸)

که عار نیاز بخود نمی پسندیدند اکثر در پای قلعه قدم همت فشرده
بهر علوان که بود شب را بصر برداشت و صبح روز دیگر که خورشید
جهان آرا مانند بهادران قلعه کشا بر قلعه ذات البردج آسمان پورش کرد
دیگر باره عساکر فیروزی اوا آمداده نبرد و بیکار گشته برقانه دریدند
و بهیامن اقبال گیتی سدان خدیو جهان بمحصار شهر بند در آمده
بفهر و غلبه و صولت و استیلا آنرا مسخر ساختند و بدلالت تبع
آبدار بسیاری از مخدان نابکار بدار الیوار فرستاده قلعه پیکرشان از برج
مرپرد اخذند و بقیده المیف بمحصار ارک پناه برده آنرا حصن
عافیت و آمان گردانیدند و درین دو پورش نصرت اندر دند و
شست و هشت کس از بعد هایی با شاهی و تاینان امرا جاندار
گشته سرخروی ابد اندرخند و شش صد کس را آسیب زخم رسید
و چون مخالفان غبط قلعه ارک را نیز از حیز قدرت خویش بیرون
دیدند آمان خواستند و بمعظمت را رهاو منگه آمده پامیر الامر
ملائی شدند و قلعه را باریای دولت قاهره پیروزند امیر الامر
فردای آن داخل قلعه شده ملاحظه برج و باره و توپخانه و ذخیره
نمود و بتدبیر بندویست و اهتمام مرمت آن پرداخت و چون
از جذاب خلافت و جهادی ارزیک خان که در سلک کومندیان
دکن انتظام داشت احراست آن حصن رصین معین شده بود اورا
با حمی از سپاه ظفر پناه و توپخانه شایسته در قلعه گذاشت
و بعد از چندی با جنوه نصرت ائرازانجا کوچ کرده بتصد تنبیه
میتوای فلالت کوش و نسخیر قلعه و ما بقی دلایت آن متهم
بغی ادیش بمحبت پونه روانه شد و قلعه مذکور بموجب حکم

(۵۸۹)

اشرف باسلام آزاد موسوم گشت و موافقی که بعد ازین در دکن
رسی نمود در مقام خود بهمت گذارش خواهد یافته اکنون کمیت
خوشخراست خاصه بشاهزاده مقصود برگشته به تحریر و قائع حضور لامع
الدور عرصه بیان می پیماید و درین ایام رعد انداز خان که چنانچه
سابق ذکر یافته باشاره معلى بنا بر بعضی مطالب از مهم سری نگر
به پیشگاه خلافت آمده بود باهم آن مهم دستوری یافته به مرحمت
جیدنه مرصع و اسب عمرانی سربلند گردید و هفت کس از کومنگان
او بعد از اسب و چندی دیگر بعظامی خلعت مباھی گردید و
چون بذلگی برای انصرام آن مام خیر انعام مقرر شده بود که بعضی
مصالح از بندوقچی و پیلدار و برخی آلات و ادوات توپخانه و رسید
غله پلشکر ظفر اثر برند حکم گذشت مطاع به نفاذ پیوست که
تریست خان که بصوبه داری ملدان معین شده بود باهتمام رسیدن
آن ضروریات قیام نموده پس از زیدن آنجا بااتفاق رعد انداز خان
و راجه راحروب که متصدی آن مهم بودند جما بجا تهانه بشاند
و بعد فراغ از نقدیم این خدمت مراجعت نموده به ملدان شتابد و
خان مذکور هنگام رخصت به مرحمت خلعت و اسب عمرانی با هاز طلا
سرافرازی یافت و چون مهمات صوبه بندگاهه بر واقع خواهش او ریابی
دولت ایندی درام از نظام یافته ساخت آن مملکت بالکلیه از غبار
اواد ماشجاع شور انگیز پیروانده شده بود بداؤخ خان صوبه دار بهار
که پکوئک خان خانان سده سالار معین گشته بود برایخ معلی صادر
شد که ببلده بنده معاودت نموده بنظم مهمات آنجا پردازد هر دهم
صفر که جشن وزن سال هفدهم از عمر گرامی چراغ در دستان هشمت

(٥٩٠)

فروغ خاندان سلطنت بادشاهه زاده سعادت منش فرخنده شیم محمد
معظم بود عناست بادشاهه آن تابندگوهر درج اقبال را بعطاى
یک عقد صراحت شاهوار که دانهای زمرد آبدار دران مذظوم بود و
یک قبضه خفچوگران بهای عز اختصاص بخشید و درین تاریخ فدانخان
که از فوجداری گورکنپور معزول شده بود باستلام سدا جلال فائز
گردید و یولیغ گیتی مطاع بمعفر خان صوبه دار مالوه صادر شد
که برخی از تابستان خود آنجا گذاشته با تدهه سپاه خوش برای
کوهک امیرالامرا بدگن شتابد و در تقدیم خدمات بادشاهی
در مدد و معافون آن عمدة الملک باشد شب درازدهم ربیع الاول که شب
صلیاد همسعود برگزیده خالق و درد خلاصه عالم هست و بود حضرت
سرور کانفات و اشرف موحدات علیه و ملی الله و اصحابه شرائف
الصلوة و کرامه التحیات بود شهنشاه اسلام پرور دین پناه پانزده هزار
روپیده بزمرا صلح و اتفاقا انقلق نموده استفاضه انوار سعادت از
هیامن روح مقدس مظہر آن سرور فرمودند *

جشن وزن مبارک شمسی اغاز مال چهل و سوم

درین اوقات فیروزی سمات که ابواب مسمرت و کامرانی برردمی
اویای این دولت جارد نی باز بود و نهائمه بیوضات آسمای رتاپیدات
ربانی در بهارستان اقبال حضرت خاقانی در احتیاط فرخنده جشن
وزن شمسی خورشید جهانتاب اوج عالمگیری و کشورستانی عالمیان
را نوید هنریان خرمی و طرب داد و گلشن شادکامی را در برج دلهای
عشرت طاپ کشید و دگر باره بارگاه سلطنت و انجمن خلافت بیسط

(۵۹۶)

بساط عیش و نهاد ترتیب (سباب برجست و اندساط آذین خمروانی
و شکوه آسمانی یافته پیشکاران پیشگاه دولت باشارة والا اسپک مخمل
دلباذل را که سپهر برین از غیرت رمعت و امانت دلتنگ و از
قدرت و نفاست طرح و رانگ نمونه ایست از نقش ارزگ دریش
ایوان فلک نشان چهل ستون خاص و عام باوج رمعت و احتمام
بر افرادند و هر یک گردون نظیر مرمع را که

* ع *

آمیانیست که صهرش شه عالمگیر است
دران ایوان معادت امس بقوایم اقبال نصب کرد و جمیع لوازم
و ادوات این بزم مسعود باشند معهود آماده و مرتب ساختند
و اوائل روز مبارک جمعه پانزدهم ربیع الاول این هال فرخنده دال
مطابق بدست و هشتم آبان ماه که ساعتی فیض بخش میدمت
پرتو بود و در مکمل شرافت منزل غسلخانه این بزم همایون صورت
انعقاد یافته عنصر مقدس و پیکر کرامت پرور خدیوعطا کار مکرمت
گستر بسیم رز و سائر اجنس مقرر سنجیده شد و از وجود آن جهانی
را نقد مقصد بدامن امید آمد و سال چهل و دوم شمسی از همر
کرامت پیوzen قرین خجستگی و بهروزی بانجام رسیده هال چهل
و سیم ببارگی و فیروزی اغاز شد حضرت شاهنشاهی بعد فراغ
ازین دم میدمت طراز صریح آرامی عظمت و اختیاری گشته خورشید
وار پرتو عام عذایت و نواش بر ساحت احوال باریانگان بارگاه
جلال و سعادت اندرزان انجمن خلد مثال گشیدند و بعد از ساعتی
چند مکمل خاص و عام را بانوار قدم صدمیت قرین نور آگین صافته
اورنگ مرمع نکار را بجلوس همایون والا چا به گردانیدند و ناسه روز

(۵۹۴)

این جشن جهان آوروز عالمیان را صریحه همتر و شادمانی و پیاریه
حصول آمال و اماني بود و هر روز جمعی کثیر از مددیان ارادت
کیش و هوا خواهان خیراندیش کامبیاب مردمت و افضل پادشاه
دریا نوال گشته بهراهم و مواهب و انعامات و امراض مناصب
هر بلندی سی یا تند ازان جمله نهال برومند بومستان حشمت
و کامکاری نخل صرافراز راض عظمت و نامداری پادشاهزاده
عالقدر فرخنده شیم محمد معظم و بهارگلشن ابهت و سروری
فروع اختیر معادت و ذک اختیری پادشاهزاده ارجمند بختیار محمد
اعظم هریک باضافه دو هزاری بمنصب یزج هزاری پنج هزار وار
و بمردمت دو اسپ از طوله خاصه یکی با ماز طلا عز اخلاق
یافت و برای هر بلندی اصیر الامر صوبه داردکن و خان خانان
چپدار بذگله وجع فرخان صوبه دارهاله و دیگر امرای نامدار و عمدتایی
رفیع مقدار که از پایه اورنگ خلافت و جهانپانی دور بودند خلاع
فاخته هرسیل گشت و مهاراجه جسونت سمه صوبه دار گجرات بعذابت
ارصال خاعت با شمشیر خاصه عز امتداد یافت و راجه چیزگه
بعطای خلعت خاص د کوشواره هروارید و دو اسپ از طوله خاصه
یکی با ماز طلا و مرتضی خان باضافه هزاری هزار سوار بمنصب
پنج هزار سه هزار سوار و طای خلعت والا پایکی یافتند و اسلام
خان که بذایر بعضی تفصیرات پیچند مورد عذاب پادشاهانه گشته و
از منصب معزول شده در مستقر الخلافه اکبر آبدان قرین محرومی از
خدمت خدمت انور بسر میدرد و درین هنگام مطعم انتظار عفو
و اخراجش خدیو عطا کیش خطای پوش گشته رخصت ملائمت

(۵۹۳)

یافته بود و باشارة را لادرن بزم فوچنده جبهه های آستان عالی
گردید و بعثایت خلعت و شمشیر و منصب چهار هزاری در هزار
سوار دگرباره کامداب دولت شد و غیض الله خان به رحمت امپ
با ساز طلا و شمشیر با ماز میناکار و مرزا نوذر صفوی که در سلک
گوش نشیدان بود بعثایت خلعت خاص و اعام ده هزار روپیده و
اخلاص خان خویشکی با اعام بیست هزار روپیده و صفیخان با اعام
پانزده هزار روپیده و سهند بدیع بن خسر و بن نذر سهند خان
با اعام ده هزار روپیده و فدائلخان که قبیل ازین مورد عتاب پادشاه
مالک رقاب گشته منصب کم شده بود باضافه هزار و پانصدی
پانصد سوار بمنصب مه هزاری دو هزار سوار و حسن علی خان
به رحمت خلعت و ماده فیل و اسپ عمرانی با ماز طلا و شمشیر با ماز
میناکار و گنور رام مذکوه بمکرمت امپ با ساز طلا بهره اندرز عاطفت
خسروانه گردیدند و نوازش خان که در سلک کومکیان مالوہ منتظم
بود از اصل و اضافه بمنصب مه هزاری هزار و دو صد سوار مطرح
انوار نوازش شد و مرحمت خان بفوجداری اجمیدر از تغییر تربیت
خان منصب شده بعثایت خلعت و اسپ میناهی گردید و جلال خان
کاکر بفوجداری هوشانگ آباد مامور شده با انانه هزاری پانصد
سوار به منصب مه هراری دو هزار سوار حرمایه افتخار از درخت و
سعید خان بفوجداری سرکار به رایج از تغییر مید عزت خان معین
گشته بعثایت خلعت و اضافه منصب مرقریز گردید و ملتفت خان
که اخدمت میر توزوکی قیام داشت میر بخشگری احديان خدمه
خدمتش گشته بعثایت خلعت قامت اعتبار بر امر اخست و محمد.

(۵۹۶)

ابراهیم ولد نجات خان که قبل از بن خان عالم خطاب داشت و با بیجان
نقه بیری هلب خطاب را مستحق شده مورد آن بی عنایتی گشته بود
درین هنگام چون بعرض اشرف رسید که غیرخان قلعه دار چنداده
رخت اقامت از حصه از هستی بپرون کشید خطاب غیرخانی
نامور شد و از اصل و اضافه همت خان بمنصب دو هزاری پانصد
سوار و خانه زاد خان بمنصب هزار و پانصدی در صد سوار و
زیردست خان بفوجداری کوالیار و از اصل و اضافه بمنصب هزاری
هزار سوار از آنجمله پانصد سوار دو اسپه سه اسپه و جهانگیر فلی
بدگ داروغه قور خان بخطاب جهانگیر قلبخانی و بخداور خان
بعذایت اسپه و حکیم جمالی کاشی که سابق مخاطب بدیالت
خان بود و درین اوقات از غلبه ضعف و امتنالی کبریت گوشہ نشیدنی
گزده بدعاگوئی درام دولت قاهره اشتغال داشت بمرحمت دو صد
اشرفي و ولی بدگ کوالی از اصل و اضافه بمنصب هزاری چهارم
سوار و صیر غضنفر صیر توزک بعطای جیمه مرصع مفتخر گردیدند
و سید هدایت الله صدر چون از استیالی کبریت التهاس کرد بود
که رخصت گوشہ نشیدنی یافته بدعاگی درام دولت ابد فرجام قیام
ورزد هر احتمال پادشاهانه اورا بسالیانه ده هزار روپیه کامیاب گردانید و
مالوچی و پرموجی دکنی که از منصب معزول شده بودند
نخستین بسالیانه سی هزار روپیه و دو میلیون بسالیانه پیست هزار
روپیه مشمول فضل و عذایت خسروانه گردیدند و بدیع الزمان
کفایت خان چون از کبریت استیالی رخصت گوشہ نشیدنی کرده
بود بحالیازه شش هزار روپیه موظف شد و سید محمد نواسه و پیر

(۵۹۵)

ابوطالب مشهدی که درین ایام از خراهمان بعزم خدمت گزاری
این آستان نیض مکان آمده بود جبهه سای عتبه خلافت گشته
بمرحمت خلعت و منصب شایسته و اذعام پنجهزار روپیه نواش
یافت و اسفندیار عم زاده اسد خان که او نیز بقصد بندگی عتبه
چپهر مرتبه تازه از دیار ایران رسیده بود دولت الدوز ملازمت
اسپیر خامیت گشته بخلعت و منصب شایان صوره عذایت احتمان
شد و پرتهی سنه ولد صهاراجه جسونت مذکوه خلعت پوشیده
رخصت وطن یافت و بهادر چند زمیندار کمانوں بمرحمت ارسال
یک قبضه شمشیر با ساز مرصع سرمیاهات باوج اعتبار رسانید و
بلقوی شعار شیخ محمد معبد خلف شیخ احمد هرزوی خلعت
و در هزار روپیه و بسید حسین عرب دو هزار روپیه مرحومت شد
و محمد وارت و قاضی عبد الوهاب اقضی القضا و چندی دیگر
هریک باذعام یک هزار روپیه سرافراز گشت و یکی از چوده ریان
احمد آباد که درین ایام بمعادت اسلام مشرف گشته بود باذعام
دو هزار روپیه مشتمل عذایت شد و بجمعی کثیر از بندھای آستان
اقبال و خدمتگزاران بارگاه جاه و جلال و بجمعی ارباب ساز و نوا
و بروز سرایان آن بزم والا خلعتهای گوناگون عطا گردید و درین ایام
میمند پیرا که بساط جشن مبدوط بود یک شب بزمین آذری دریای
جهون صحافی عمارت مبارک غسلخانه چراغانی که پا هدمام هوشدار
خان از بیعت هزار شمع ترتیب یافته بود بزمگاه دولت را فروغ
عشرت بخشید و شب دیگر تماشای آتش بازی که ادوات آن هم
برکدار در پا چیده بودند هیرت بخش نظارگیان گردید *

(۵۹۶)

کشاپش قلعه پرینده باقبال بیزوال :

از آنجا که سرانجام مهم این دولت جاودانی از روز ازل بکار
کنان آسمانی خواه رفته لاجرم همواره مقاصد علیها و مطالب والای
این خدیو عالمگیر بحسن پرداخت و اهتمام پیشگاران پیشگاه
تقدیر بی توصل اسباب ظاهر و توسط کوشش و تدبیر با حسن
وجهی صورت پذیر میدارد و هر روز مبشر اقبال بهوده فتحی بدیع
و بهارت نصوتی شگرف سامنه افروز اولیایی دولت بی زوال میشود
صدقاق این کلام درین خجسته هذگام کشاپش قلعه پرینده است از
معظمات قلاع حصینه و حصون متینه ولایت لیچاپور به شخص نیروی
اقبال کشور شکار این برگزیده آفریدگار بی زحمت سخاوه و پیکار
کیفیت وقوع این فتح ارجمند آنکه غالب نام شخصی که از جانب
عایی عادلخان بحرامت قلعه مذکور قیام داشت از آنجاکه ملهم بخت
آیت هدایت برداش فرخوانده طالع بیدارش بصلاح کار رهمنون
گشته بود هوای عبودیت و هوا خواهی این آستان فلک نشان که
قبله حاجات مقبلان و کعبه آمال همکنان است در سرهمندش
اوتداده از خرد منشی و صواب اندیشی بصدق نیست و صفاتی طویت
عزم انسلاک درسلک بندهای عتبه خلافت نمود و سپردن آن قلعه پهرب
مانند را باولیایی سلطنت ابد پیوند بیهین ذریغه بندگی و ارادت
و گزین و میله ادراک دولت و سعادت دانسته بقامه و پیغام مکذون
همیز خیر اندیش خوبیش با امیر الامرای صوبه دار دکن در میدان
ازرد و بجهت تاکید این داعیه عبید الله بصر خوبیش را فیز نزد آن

(۵۹۷)

وکن السلطنة فرستاد که مشاهده اظهار این مطلب ذماید آن ذوئدن
اخلاص آنین صورت این معنی بجناب خلافت و جهانگانی معرض
داشته اشاره معلى صادر شده اورا بخلاف مراثم و عذایات شهنشاهانه
مستعمال ساخته فوجی از عساکر دکن پیامی قلعه مذکور فرستد
و آنرا بتصرف آرد امیر الامرای غالب را بنوید عاطفت والای بادشاهی
مهتم شهر گروانیده نخست بشیخ پرهان ملازم خود که از جانب
او بفوجداری سرکار پر قیام داشت نوشت که با جمعی که همراه دارد
بر جناح سرمایت بجانب پریزاده شذابد و متعاقب سرفرازخان و جادو
نرامی و کار طلب خان (پیشوای دلادرش و دلادر خان و پیغوب
دلادر و میر عبد المعمود داروغه توپخانه دکن و جمعی دیگر بدان
صوب معین گردانید چون این گروه پیامی قلعه رسیدند غالب از
معادت مذهبی بقرارداد خود عمل نموده بیست و هفتم ربیع الاول
این سال مبارک فال قلعه را حواله بند های درگاه آسمان جاه کرد
و خود رخت اقامت ازانجا بر گرفته با امداد و اموال و اهل و عیال
پیرون آمد و با تفاوت سار طلبخان با سه پسر و داماد و دیگر اتباع و
 بشیاع سلیمان ربیع الثاني آمده با امیر الامرای ملاقی شد و آن زیده
امرا می عظام از سرکار خاصه شریفه هفتاد و پنج هزار روپیه و یکهزجیر
فیل و نه سر امپ و یک قبضه خلجر مرصع و خلعت فاخر بمشار الده
و بیست هزار روپیه و یک زنجیر فیل و خلعت بعید الله پسرش
که چنانچه مذکور شد واسطه این مقدمه بود و بهر یک از دو پسر
دیگر و داماد خلعت و اسپ داده اعتمالت و دلچوی آنها
نمود و حقیقت بجناب خلعت عرض داشت از پیشگاه حضور امم النور

(۵۹۸)

هرامت قلعه مذکور به خدار خان که سابق فوجداری راندیر با
متعلق بود تقویض یافت و عاطفت باشاده غالیب را به نصب چهار
هزاری چهار هزار سوار که منتهای تمدّی او بود و عطای خلعت
و نقاره و علم و خطاب خانی بهار اندوز حصول آمال و اصانی گردانید
پوشیده نماید که قلعه مذکور از قدیم الایام در تصرف نظام الملکیه
بود در اوائل عهد سلطنت اعلیٰ حضرت که ارکان شوکت و استقلال
آنسلسله اختلال پدیده شده هنرخان پسر صلک اندبر سرشاه رئیق و فدق مهمات آن درلت بکف اوئدار
خواش گرفته از نظام الملک جزو نامی نماید بود و محمد عادلخان
حاکم بیجاپور انتهاز فرصت نموده شخصی را که دران وقت بحراسیت
آن قلعه قیام داشت باظاییف تظییفات بجانب خود مائل گردانید و
مه لک هون بار داده قلعه را گرفت و ازان باز حصار مذکور به تصرف
عادل خان درآمده از لواحق و مضادات هملکت بیجاپور گردید
و بفرمان اعلیٰ حضرت یکمرتبه همایت خان خازان بانوای فاهره
باشاده باندرزاع آن ملعنه معین شد و وزیر چند بمحاضره پرداخته
صورت تسخیش در آئینه سعی و تدبیر جلوه گردید و آخر الامر
دست از کوشش کشیده بی نیل مطلوب باز گردید چون از روز ازل
طلسم عقد های دشوار بنام نامی این دولت پایدار بسته شده درین
ایام نصرت انجام بدیروی بخت همایون و اقبال روز افزدن حضرت
شاهنشاهی ان همن حصین باحسن و چهی بحیطه ضبط و تصرف
اویای سلطنت این فرین درآمد *

(۵۹۹)

رسیدن امیر خان با افواج نصرت قریب و آوردن را و کرن را با دو پسر بحضور ظفر پیکر

سابقاً گزارش یافته که خان مذکور باز مرد از امرواج قاهره بنشادید
آن جهالت منش معین کردید اینکنون کلک سوانح نگار به تحریر انجام آن
مهنم نصرت پیکر امی پردازد چون امیرخان با جنود منصور بحدود بیکار
نژدیک شد را و کرن بظبطنه توجه عماکر نصرت شعار از خواب گران
غفلت و بیخبری بیدار گشته چاره کار در سلوک هنری هستیقیم
اطاعت و فرمان برداری دید و یقین داشت که اگر برسوی کردار
اصرار نماید و بحکم جهالت مسلک مخالفت پوئیده بمدانعت و
مقاآمهت پیش آید تبع قهر و انتقام مجاهدان دین و مبارزان دولت
گرد دمار از ردیکار او انگیخته مال و متوطن و عرض و ناموشش
دست خوش فدا و زوال خواهد گردید لاجرم هوایی پندار باطل از هر
جهالت و غرور بیرون کرد و بقدم نداشت واعتدار نزد امیرخان آمد
و او را شفیع عفو چرائیم دزلالت در حضرت خلافت ساخته عازم
استلام عتبه سپهر احترام گردید و خان مذکور او را همراه گرفته باعساکر
راه معاودت پدر و چهارم ربیع الثاني بر پیشگاه عظمت و
جهانبدانی رسیده کامیاب دولت زمین بوس گردید و هشتم را و کرن
بومیله آنخان عقیدت نشان باشیم بندگی در کمال خجلت و سر
ادگندی با ازوپ سنگه و پدم سنگه پسراان خویش جیدن عبودیت
برخاک آستان سلطنت مود و مورد لطف و بخشایش خدیوعطا بخش
خطا پوش گشته از امتدادی رعیت و دهشت و غلبه خوف و رهشت

(۴۰۰)

آرام یافت عاطفه ت و اوضاع سایه نه الجلال او را با پصرانش بعطای
خلعت نواخذه کسوت عفو پوشانید .

رسیدن کنور رام سنگ از سری نگر
و آوردن ملیمان بیشکوه را بحضور پرنور

چون پیوسته شرائف نائیدات ربانی و اطائف توفیقات مینهانی
کار مازد کلم پرداز این دولت آسمان نیعمت لاجرم هم وارد جلائل
امور و ظایع مهمات که در بظر ظاهرونگر صورت پرستان چهره ذمای
دشوار است با آسانی صورت گیرد و عقد های مشکل و کارهای صعب
که دست تدبیر دقیقه سنجان عالم امباب از حل آن بداصن عجز آوریزد
با حسن وجهی کشايش پذیرد ازان جمله بدمت آمدن ملیمان بیشکوه
که یک چند در حدیز تعویق مازده بذابر بعضی موائع ظهورش در
نظر همکنان بدیع می نمود و درین ایام فیروزی نشان مفاتح اقبال
بیدرال شاهنشاه جهان قفل اعضال ازان مهم کشود تبین این مقال
آذکه پرتهی خنگه زمیندار کوهستان هری نگره از بی خردی و باطل
پروردی آن شبدۀ درجه فساد را چنانچه گزارش پذیرفته در سرزمین
خود جائی داده تا این هنگام بذابر فکر های بیهوده و طمعهای
خام در حمایت و صیانت او کوشش بی حاصل می نمود درین
وقت از بیهودی نشان غفلت بخود آمد و داشت که اگر بیش
ازین بروی معلی اصرار نماید عذر و بیهوده بروی نکل آن ذات اقبال بر
گشته اقبال گرفتار آمد و مال و موطنش دستخوش قهر و تاراج انواع
بحرا و امواج خواهد گردید و دیده تدبیر بر سوی کودار خویش کشوده

(۶۰)

با ظهار ندامت و تمهد اعذار پرداخت و مكتوبی برآجۀ جیسنگه
مبلی بر استدعای صفحه جرایم خود از پیشگاه سلطنت و تمهد سپردن آن
بی بهره جوهر معادن باولیا ای دولت نوشته از را رسیده در خواست
عفو بخشایش ساخت حضرت شاهنشاهی بالتماس راجه مذکور
رقم عفو بر جریده تقصدیوش کشیده کنور رامسنگه خلف آن زده
راجه ای عظام را معین فرمودند که بصرحد هری نگر شداید و سلیمان
پیشگوه را از گرفته بتعیین سپه رتبه آرد و نوزدهم ربیع الثانی اورا
بعنایت شهیدربا ساز میناکار و دهگدهمی المام سر بلندی بخشیده
مرخص نمودند و او با نصوب شناوته چون پرتهی سنگه خبر آمدنش
شنیده جمعی فرمیان که سلیمان بیشکوه را در جای که می بود
دستگیر کنند تابه و جب برایخ گیتنی مطاع اورا بکنور رامسنگه سپارد
آن باطل بی حاصل بعد از اطلاع برین معنی از ناقص خردی
بجلگ و مدافعت پیش آمد، محمد شاه کوکه او و چندی دیگر
از همراهانش بقتل رفند و خود دستگیر شد و پنجم جماد الولی
مطابق هفدهم دیماه آن گرفتار دام ادبی را پرتهی سنگه مذکور
همراه میدانی سنگه پسر خوش و جمعی از مردم خود گوشه از
کوهستان فرود آرد و بکنور رامسنگه و توبیت خان و رعدانه از خان
که چنانچه مذکور گشته قبل ازین افواج ظفر اثر بتسخیر هری نگر
و استیصال آن ضلالت پرور معین شده کل برد تلک کرده بودند
حواله نمود و چون این خبر بهجهت پیرا هفتاد ماه مذکور به مجامع
جهاد و جلال رسید باشاره معلی شاد رانه اقبال نواخذند و دولت
خواهان بارگاه خانه و پار پار یارندگان بساط سلطنت تصمیمات تهذیبی

(۴۰۲)

بسایی آوردن و عاطفت باش شاهانه راجه جیسنگه را بعطای طرف مرضع
گران به تارک تفاخر بر افراد خود و پازدهم کنور رامسنگه و تریدت
خان و رعد انداز خان با دیگر بندوهاي باش شاهي و عساکر قاهره
آن ثمرة شجرا خلاف را که چون شجرا خلاف ثمرة نداشت بظاهر
دار الخلاوة رسانیدند و باصر اطی او را در قلعه سلیم کده که باش
زاده عالیقدر بالند مکان محمد سلطان نیز آنجا بودند جای دادند
و پیهاردهم حکم اشرف بصدر پیوست که او را به پیشگاه حضور
لامع الدور آرزو تا معادت کورنش یافته بتفصل باش شاهزاده
همستمال و مطمئن خاطر گردید و باشاره والا الله پاک خان و معتمد
خان خواجه سرا او را در صحفل خلد مثال غسلخانه شرف
اندوز ملازمت همایون گردانیدند و حضرت شاهنشاهی که بهین
مظہر الطاف الہی اند از فرط رافت و کمال افضل بر حال او
بخشوده آن رسیده بخت هرامان را بهزاده بخشایش و امان
حیاتی تازه عطا فرمودند و دل وحشت منزلش را که رهین
خوف ده راس و قرین رعب و دهشت بود بشارت این امدادان
عظیم و تفضل شکر استیناس و ارام بخشیده پس از لمحه
اورا رخصت نمودند *

فرستادن باش رازه محمد سلطان را از سلیم کده

بقله گولیار باسیمان بیشکوه آهوی دشت ادبار

چون رای عالم آرای که دمتور امور ملطنت و جهانگرانی
د هر تو انوار الهام ریانیست چنان اقتضا نموده بود که آن باش هزاره

(۴۰۳)

وala نزاد را با این شعبه و وجه فساد بقلعه پوهر بذیاد گوالیار
که مراد بخش نیز با پیغام آنجا بود بفرستند تا مجمع دران
حصن حصین و همقل متین از شراغوا رانمای مقدسان مذکور
اشوب و راقعه طلبان شورش انگیز محروس باشند لهذا مرتضی خان
را با چوپی از بندوهای درگاه آسمان جاه برخانیدن ایشان صقر
ساخته بدهست و چهارم چهارمی الی رخصت نمودند و معمتمد
خان خواجه سرا را از تغییر عبید الله قلعه دار گوالیار گردید
همراه نمودند و هنگام رخصت مرتضی خان را بمرحمت ترکش
زردوzi و پر با هزار میدن کار و سید حامد پسرش بعطای اسب
و معتمد خان را بمرحمت خلعت و اسب و جمعی دیگر را از کوهگیان
بعنایت خلعت و پرخی را بعطای اسب مدهای ساختند درین
ایام عاطفت خسروانه با ذا هزادهای کامکار بخت پیدار را امرای
ذامدار را بمرحمت خلعت زمستانی هزا خنصال بخشدید و امرا
و عمهای اطراف را نیز باین عذایت سربلند گردانید و راجه
جیسلگه که کوچ او فوت شده بود بعطای خلعت از لباس کدورت
برآمد و کنور را مسلگه بمکرمت سر پیچ مرصع و گوشواره مرارید
فوازش یادت و راگردن بهورتید که چنانچه موق ذکر پانده درین ایام
چیزهای مای آستانه پوهر احترام گشته بود پیشگی از جواهر و مرصع
آل و یک زنجیر فیل کلان با پراق نقره و پنج مر اسب بظرف قدیمی
اندر آورده بقبول آن ناصیه مبارکات افروخته و صد راس اسب
پیشکش مهابتخان صونه دار کابل ازان جمله ده راس عرافی بازار
طلا بنظر معلمی درآمد و پیشکش لشکر خان صونه دار ماقی ملدان

(۴۰۶)

مشتمل برده هر امپ عراقی و جانواران شکاری از باز و جو و بوز
و دیگر تحف و رغائب به محل عرض رسید و فتحم جنگ خان که از
بنگاه رسیده جبهه مای آستان اقبال گشت و طاهرخان بجاگیر
مرخص شده بعنایت خلعت سر بلند گردید و تربیت خان که
چنانچه قبل ازین گزارش پذیرفته صوله داری ملتان با توافقی یاده
بود بعطا می خلعت سرافراز شده بتصوب مرخص گشت و امان الله
برادرش بعنایت خلعت مباہی شده به مراغی او رخصت یافت
و میفخان که به محل تیول خود رفته بود سعادت انداز سده جلال
گردید و هر تهی سنه زمیندار سری نگر بعنایت ارمال خلعت
قامت اعیان افراحت و میدنی سنه پسر از که بعد از سپورن
سلیمان بخشکوه با ولایات دولت قاهره همراه گذور را منسنه بدرگاه آسمان
جاه آمد بوسیله او دولت زمین بوس حاصل نموده بود مشمول مراحم
والا گشته بعطا می خلعت و نیل و ده راس اسپ و پنجاه هزار روپیه و
جمدهر و پهونچی ر از پسی مرصع کامیاب موافی خسروانه گردید
و چون پدرش الدمام نموده بود که اورا بمنصبی سر بلند ماخته
کامیاب خدمت حضور لمع النور دارند عنایت پادشاهانه اورا
بمنصب دو هزاری هزار سوار هر مایه افتخار بخشیده در سلگ
خدمتگزاران آستان سلطنت منظم گردانید و معصوم خان از تغییر
میفخان اخنه بیگی شده خلعت هر امراضی پوشیده ر پردخان
بفوجداری پدن معدن گشته بعنایت خلعت مباہی شد و پسر و
برادرش خلعت یافته با او مرخص گشتند و راجه تودرمه بفوجداری
ازاده و عنایت خلعت سر بلند گردید و خواجه انور بخدمت ناظری

(۴۰۵)

حرم سرای مقدس از تغییر دربار خان منصوب شده بعطای خلعت و خطاب جواهرخانی پایه افتخار افراخت و بعرض اشرف رهید که مید بهادر ولد مید صلابتخان بارهه جهان گذران را پدرود نمود و متصور کاشغری که برادرش فوت شده بود و خضر ولد کمال لوهی که پدرش هپرس گشته بود بعثایت خلعت از لباس کدوست برآمدند و خاینده ولد یکه تاز خان که پدرش چنانچه گزارش یافته در بنگاه ندار شده بود و چندی دیگر از خویشان آن مرحوم به مرحمت خلعت مشمول عاطفت گشند و طبیب خواجه که از خواجهای معتبر صاور التهر است و در عهد سلطنت اهل حضرت هنگامی که ولایت بلخ و بدخان مفتوح شد بهندوستان فیض مکان آمده یکچند شرف اندر خدمت آنحضرت بود پس ازان بوطن مالوف مرخص گردید چون درین هنگام از روی هدق ارادت و رموز اخلاص عمریضه مبدی بر اظهار عقیدت و دعاگوی عبودیت و هوا چوئی بدراگاه جهان پناه ارسال داشته بود چهارده هزار روپیه از خزانه مکرمت و احسان بفرستاده او حواله شد که از امتعه هندوستان خرید نموده بجهت خواجه مشار الیه بدری و همچنین خواجه عبد الغفار فیز که دران دیار بمحب عزت و اعتبار هم رطن خواجه است چون بارسال عمریضه و ابراز مراسم عبودیت استفاده افوار الطاف بادشاهانه نموده بود درازده هزار روپیه دروجه انعام او عطا گردید و درین اوقات بخدمت رهفت راس اسپ با برخی از میوهای بلخ که سبعان قلی خان والی آنجا بر سر ارمنان متصوب تلیچ بیگ کس خود بجواب خلافت و جهانگانی هرسیل داشته بود بنظر اکسیر اثر

(۶۰۶)

رسیده آورنده بعذایت خلعت و انعام نوازش یافت نهم چهادی
الآخره را وکن پورتیده که تهدیدت حال او گزارش پذیرفت
بمنصب هزاری در هزار هوار مورد عرض و محکم است گشته در ملک
کوہکیان صوبه دکن بدستور سوابق ایام اندظام یافت و اون پ سنگه
و پدم سنگه پسرانش به تشریف عذایت مباره گشته با او صرخص
شدند و بیست و چهارم مرتضی خان از گوازار رسیده بدولت
ملازمت افسیر خاصیت استعوان یافت چون از وائع بندر سورت
پس امتحن حقائق مجامع روید که حسین پاشای حاکم بصره باقتضای
نیک اختیاری و سعادت یاوری عرضه مشعر بصدق ارادت و
در موضع عقیدت و مشتمل بر تهدیدت چلوس اشرف بر سریسلطنت
و ارزگ خلوات بالا پان عربی نزدیک برمم پیشکش مصحوب قاسم
افای ملازم خود باستان پهپور بذیاد فرستاده مومی الیه بر بندر
سورت رسیده است برابر گذی مطاع بمقطفی خان ناظم مهمات
بندر صد کور پیدرایه نغان یافت که چهار هزار روپه در وجه مدد خرج
از خزانه عاصمه آنجا بمقام افاده و سراجام ضروریاتش نموده
اورا روانه درگاه معلی گردید *

رسیدن ابراهیم بیک سفیر سیستان قای
خان والی توران باستان فیض مکان
چون آنخان والا دودمان از روی آداب سنجی و قاعده دانی برای

(۲) والی بلخ

(۴۰۶)

نهادیت چلوس همایون بر سر بر ظامت و کامرانی و اورنگ خلانت
و جهانگرانی و اظهار مراتب صدق و رلا و تحریک سلسه عطوفت
حاضر و الا اهیم پیگ را که از عمدہای او بود با صحیفه اختصاص
و یکرنگی واریغانی از تحقیق و نفائیں تو زان روانه درگاه اسمان جاه
گردید و درین هنگام معرفت بازارگاه جلال گردیده که او بظاهر دار
الخلافه رسیده است بیست و ششم جمادی آخره که بجهت استسعاد
او بهز ممتاز است اشرف سعادت مقرر شده بود باشارة معلمی صیر
باقی میتوزدک پذیره شده اورا بدارگاه سلطانی پناه آورد و یوسفیه
باشیان عظام شرف استلام مدد پیغمبر احترام پادشاه نامه مبعنان قلی
خان را کفرانید و سوغاتی که از اسپان ترکی و شتران نر و مابه
و جانوران شکاری و دیگر نفائیں و رفاییں تو زان آورده بود بنظر
انوار رسانید و عاطفت پادشاهانه اورا مشمول نوازش گردانیده بطای
خلعت فاخره و کمر هرصع و انعام پافروزه هزار روپیه سریلاندی
باشید و هنری لیق بجهت بودنش و یکی از بند ها بوعایت
مراسم مهمندانه مقرر گردید در چون او را بعد برآمدن از بلخ عارضه
به مرسیده درین مدت علیل بود چنانچه کونهذاک بتعیه فلک هرتبه
رسیده با حالت ضعف و ذاتواری اهراز تقدیل مدد خلانت و جهانگرانی
نموده اشاره والا صادر شد که اطبائی پایه سریر اهلی بتدبیر صحت و
معالجه او پردازند و هم درین اوقات سعادت عذوان از وقایع موبه
مندان بمسامع اقبال رسید که شاه عبدالعزیز والی ایران نیز بمقتضای
صلاح اندیشه و کار آگهی بتجهیز مراسم یکجهتی و روزانه و تمامیه
جانبی صفت و اتحاد پرداخته بود اینکه پسر قائد سلطان

(۴۰۸)

چو^هه تفکی^پی اقاسی را که در سلک عمد^های او بود با نامه مذهبی
از روابط موافق^ت و موالفت و مبدی بر تهذیب چلوس همایون بر
ارزگ عظمت و خلافت و ارمغانی شایسته روانه درگاه سلطان
پناه نموده و او از قندهار گذشته برآه ملدان عازم آستان جلاعت
نشان است بذابران خاقان جهان ابدال بیگ را که از بند^های نزدیک
روشناس بود تعیین فرمودند که پذیره شده تا ملدان برد و اوازم
مهمازداری بجا آورده سفیر مذکور را به پیشگاه حضور لامع الذور
رساند و غر^ه رجب او را خلعت مرحمت کرده رخصت نمودند و
بوداق بیگ را بعنایت ارسال خلعت مصحوب او کسوت مبارفات
بخشیدند و بتریخت خان حاکم ملدان و خلیل الله خان صوبه دار
دار السلطنة لاہور و دیگر حکام و ناظمان مهام از صرحد دار الامان
ملدان تا دار الخلامة شاه جهان آباد یربیغ معلمی بظفرای ذهاف
پیوست که هر یک لوازم ضیافت و مهام پذیری و هر اعم تفقد و
نیکوداشت او بعمل آورده از نقد و جنهن فراخور حال تکلفات بجا
آورده چهارم رجب ابراهیم بیگ ایلچی سپهان قلی خان بمرحمت
عصای مرصع و یک عدد اشرفی که دوصد توله وزن داشت و یک عدد
روپیده بجهان دزن کامیاب عاطفت شد و چون کوفت هزمنی داشت
و درین وقت مرضش اشتداد گرده بود پس از روزی چند باقتضای
تقدیر از تقریر سفیر اجل پیام ممات شنید و همراهانش بعنایت
خلام و انعام هشت هزار روپیده مشمول نوازش گشته رخصت
معاونت یافتند و درین ماه مبارک ده هزار روپیده بواسطه مدر
الصدر بارباب استحقاق اتفاق شد سوم شعبان علطفت بادشاهزاده

(۴۰۹)

طراز کمیت حشم و اختیاری بهارگلشن عظمت و کامگاری بادشاهزاده
عالی تبار فرخنده شیم محمد معظم را بعطای خلعت خاص هز
اختصاص بخشید و کسان بوداق بیگ ایلچی والی ایران که خربزا
کاریز و برخی میوهای دیگر بدرگاه جهان پناه آرده بودند
پمرحمت خلعت و انعام در هزار و پانصد روپیه و خواجہ ابوثنا از
خوبشان عابد خان بعنایت خلعت و انعام سه هزار روپیه کامیاب
موهبت گردیدند و سید فیروز پفوجداری مرکار ایلچی معین شد
خلعت یافت و به او سنگه پراذر راجه راجروپ زمین‌دار کوهستان چمن
که عمری روزگار نجھالت کفر و ضلالت بت پرسنی گذرانیده بود چون
درین ایام بیمامن ارادت و عبودیت بادشاهه دین پرور حق پرست
پرتو هدایت و فروع معاdet برزاویه باطنیش تائده توفیق ادراک
شرف اسلام یافته بود مراحم خسروانه اور را بعطای خلعت فاخره و
واسپ و ماده فیل نواخنه خطاب مرید خانی ارزانی داشت و
و درین ماه فرخنده پانزده هزار روپیه باتفیا و صالحین رزمه
مستحقین و محتاجین عطا شد از مآثر کرم پروری و رادت گستری
خدیو احسان شعار مکرمت آنین درین اوقات میمنش قریب گشودن
ظلال برو اوضاع است بر مفارق کانه نقره و عامله مساکین چون در
حال بیماری اطی حضرت که ایام شورش و فتور بود بنا بر انساد
متمندان و مصیبان منشان که از فتنه جوشی و واقعه طلبی در هرگوشه
سر خود مری برداشته دست چرات از آنین طغیان بر آرده
بودند و آسیب تعذی و تطارل آنها بکافه رعایا میرومید درین
ملکت پهلوی سلطنت گشت و زرع و خود و عمل چنانچه باید صورت

(۹۱۰)

قبیحیت و مزروعات اکثر محال بنهیب و غارت بیداد مفسدان بده
نهاد رفت و درین چند سال همایون فال نیز بر شکال بدمال نشد
و گاهی در اول موسم و بعضی اوقات در آخر فصل کمی باران
روی داد درین اوقات نیزدزی سمات که این حالت باعث داد کشیده
بود در اکثر این ممالک فسیحة المسالک اثار عسرت و غلا شائع گشته
چهراً حال فقرا و مساکن و مهارب عیش بینوایان و خاک
نشینان ازان غبار آسود گشت چنانچه در امور معيشت و تحصیل
افوات که مناطق زندگانی و سرمایه بقای نوع انسانی است تهی دستان
دیگران ذل سوال و رنج طلب میکشیدند و درویشان و مسکنست
کیشان در کمال صعوبت و تعجب بسر میبردند و در دار الخلافة
شاه جهان آباد که مجمع طرائف طوائف اسم و مژدهم خلائق عالم
است با وجود فقرای شهر از فرعی و قصبات اطراف و نواحی نیز رعایا
محنت زده آست رسیده از غایبت اضطرار با اهل و عیال بهقصد در
یوز و تحصیل قوت رو بشهر آورده ضمیمه فقرای انجاشدند و از نهایت
کثیر و انبوهی این گروه وظایف خیرات مقرر سرکار بادشاهی
دوچوہ اتفاقات و مهربات مردم زایر جوع و طلب آنها فرد نمی
نشانید بذایرین عاطفت بادشاهه دریابوال بر حال آن مسکینان مشکله بال
ترحم فرموده حکم جهان مطاع از پیشگاه تفضیل و امتناع صادر
شد که بغیر از لذگرهای مقرر که از سرکار خاصه شریقه هر روز آجها
طعام برای فقرا می پزند ده لذگر دیگر در شهر و دوازده لذگر در
پرگنهای نواحی دار الخلافة قرار داده هر روز دو و نه طعام وادر
به جهت مساکنی ترتیب دهند و همچنین فرمان همایون بصدر

(۹۱)

پیوست که در مستقر الخلافة اکبر آباد ردار العلطنة لاهور نیز موانع
وجوه خیرات مقرر لانگرهای تازه بدستور دار الخلافة اهداف نمایند
و اهتمام این خیر عام بهده معتمدان دیانت شعار فرموده جایجا
داروغان و محصلان گماشند و با مرای بارگاه خافت و عمد های
پیشگاه سلطنت نیز تا هزاری منصب حکم اشرف صادر شد که
بقدرت تفاوت مراتب و درجات مناصب از جانب خوش لانگرها
مقرر ساخته راتب خیر و موانع اتفاق مرتب دارند و با این دستور
هر روز اطعام فقرا می نموده باشدند و از غایبت امتندا و اهتمام
باشان این امر بر امرا نیز محصلان تعیین فرمودند که بمراسم تاکید
و قدغن پرداخته زگذارند که کسی از فرموده تخلف ورزد و از میامن
برکات راومت و احسان این سایه اطف و مرحمت یزدان بلوعی
صهاط کرم کسرد شد و فوالهای نوال آماده گشت که هر روز خلقی
بدان انبویی کامیاب آن موائد گشته از رنج جوی و عصرت و تعب
دریوزه و طلب رساند و بدهن فضل و احسان خلیفه زمان بسعت
عیش و رفاهیت حال پیوستند و دعای اجابت امر آن گروه ضمیمه
دیگر موجبات بقای این دولت آسمانی شکوه گردید و تامسربه بحر
قام مبدل نشد رم این خیر عام منقطع نگشت و چون بعرض
شرف رسید که غله از اطراف کم میسرد و مردم شهر در موضع
فرودخ غلت هجوم آزاده از اقویا بر ضعفا حیف و میل میروند نظم
و نسق امور غله و اهتمام آن بفادنیغان مفوض گشته پنجاه کعن از
پندهای منصبدار و پنجاه بیهوده به مراهی او تعیین یافتدند و
از آن جهت که عده اکبر گردیدن مثار و جنود انجام شمار در دار الخلافة.

(۶۱۲)

بصیار فراهم آمده کفرت لشکر در رکاب ظفر اثر بهرتده کمال رسیده
بود فرمان شدکه نوئینان واقا احتشام را امرای عظام نصف لشکر و پیاده
را در حضور نگاهداشته نیمی دیگر به محل تیول و اقطاعات خویش
فرستند تا هم در انبوهی خلائق شهر تخفیغی پدید آید و هم حال
آنقریق بوسعت و رفاهیت گردید .

رویت هلال مبارک رمضان و آغاز سال چهارم

جلوس فرخنده و ترتیب جشن صید و جلوس

درین اوقات نصرت ممات که از یعنی معدالت و فرماندهی پایه
افزای اورنگ دولت و هین عرصه جهان و ماحت کیهان نشاط
آگین و زمین و زمان و سپهرو اختiran بهزاران خجستگی قرین بود
ایام میدمخت انجام صیام در رمهیده آئین هلاخ و سداد تازه شدوهندگانه
طاعت و حق پرسنی گرسی پذیرفت و بیعت و نهم شعبان مطابق
دهم اردیی بهشت غری جبدن انجم و اولاک نور بخش اذجم
خاک یعنی هلال مبارک فال رمضان خوشندر از گوشه ابروی ماه
روبان از منظر افق جلوه ظهور نموده عبادت مذشان معاونت پژوه را
پفروغ ایمان چشم روشنی بخشید و سال میوم از سندین خلافت
گیتنی آرای آنذاب عالم تاب اوج عظمت و جهانگانی پفرخی
و سکسرانی پیرایه انجام گرفته چهارم مال ملطنت و اقبال بمبارکی
و فیروزی اغاز جهان افروزی نمود و اشاره همایون به بیشکاران پذشگاه
حشمت و جاه صادر شد که پنرتیب امباب و تمیل مقدمات جشن
جلوس اشرف پرداخته دولتخانه والی خاص و عام و محفل

(۶۰۳)

فیض اسas نعملخانه را بائین مقرر و دسم هر ده آذین عشت و
شادمانی پندند و اسبک و دلبدال فلک دامن آنتاب اتفاق را که
• لمؤلفه • نظم •

ظنابش چو پهلوی هم جا کند • ره آسمان چاده پیدا کند
بدامان او گر رمه دست کم • همین پنجه افتباخت بس
در پیش ایوان چهل متون خاص و عام باوج رفعت و احتشام بر
افرازند و سریر فلک ناظیر مرصع را که • لمؤلفه • نظم •
زبس تابش در و لعل خوشاب • دهد حایه اش نور چون آنتاب
پهلوی درو گوهرش ماه و سهر • ولی دسم او برخلاف سهی
ز تابان گهر های گدئی فروز • شمردن توان اخترش را بروز
در وسط آن ایوان کدوان نشان نصب نموده سرکوب کرسی نه پایه املک
هازند و آرایش و پیرایش حجرهای اطراف خاص و عام به استور
جشنواری های بعده اهتمام متصدیان بادشاه زادهای والا مقام
و امرای عظام مقرر گشته حکم معلی صادر شد که امباب چرانان و
آتشباری نیز بطریق هرمال سامان دهند و دقیقه از دفائق لوازم
این حشنه خجسته فرو بگذارند و اگرچه روز سریر آرای این زیست
بخش اورنگ کشای بیست و چهارم ماه مبارک رمضان است و
حال گذشته دران روز فیروز اغاز جشن شد لیکن ازانجا که همندان
را درین ماه میمنست پرتو به قنصلای طبیعت بشری از رهگذر روزه
داشتن و گف نفس از لذات والتزام ریاضت بدنی که باعث کلال
قوای جسمانیست به رسم خرمی و انبساط رغبتی تمام و مبلی کامل
نیست و النذاذی واقی ازان حاصل نه و نیز شهنشاه حق آگاه

(۶۱۶)

یزدان پرست را که بذیروی تائیدات سماوی و توفیقات ازای هر تاصر
این ماه مبارک اثر بقلب و جوارح در لبل و فهار بطاعت و پرستش
حضرت افریدگار قیام میورزند و امّعه از ذکر حق دیاد صانع مطلق
غافل و ماهل نیستند از کمال اشتغال بوظائف عبادات و تحصیل
اصباب سعادات درین ماه متبرک فرصت پرداختن بمراتب بزم
و سور و طرب و صرور ذیست اخواز این جشن میبدرا همه ماله از
روز فرخنده عید قرار داده امتداد مدت آنرا این نوبت تا ده روز
مقرر فرمودند از سوانح هضرت پیرا آنکه پس از انقضای
در ازده گهروی از روز دوشنبه دهم این ماه مسعود در مشکوی
دولت گوهو افصر حشمت و هریلنگی نهالگلشن ابیت و بختمندی
پادشاه زاده جوان بخت محمد معظم پسری نیک اختر والا گهر
قدم فرخنده بعالی ظهور گذاشته فروع بخش دیده اقبال گردید از
اعدام این مرد ابهجت افزای طبع مقدس خدیو جهان و خلیفه
زمان پشفتنگی و ابتهاج گرانیده خواجه معقول ناظر آسمانی تبار را
که این بشارت بسمع همایون رسانیده بود بعنایت خلعت و انعام
یک هزار روپیه نواش فرمودند پادشاه زاده ارجمند کامگار یک هزار مهر
برمیدل نذر بخدمت اشرف گذرانیده برای آن تو باده نهال
عظمت و احتشام التماع نام نمودند حضرت شاهزاده ای آن مواد
معروف را بسلطان معز الدین موسی ساختند و درین ایام بمعام
حقائق مجامع رمید که بوداق بیگ ایلچی والی ایران که کنک
حقائق نکار سابقًا بآمدن او ازان دیار اشعار نموده سلطنت شعبان
داخل بلده ملدان شد و تریضت خان صوبه دار آنجا پس از اقامت

(۶۱۵)

مراسم ضیافت پنج هزار روپیده نه تقویاز نقایص اقمشه هندوستان باو
 تکلف کرد و چون از ملنان برآمده بدار السلطنه لاهور و مید
 خلیل الله خان صوبه دار آنها شرائط مهمان پذیری و رسم نکوداشت
 بجا آورده او را ضیافتی پسندیده نمود و دران انواع تکلفات بکار
 برد چهار صد قاب طعام و هفت صد خوان از اقسام متذکرات و
 و عطریات کشیده بیست هزار روپیده و پیکقیضه خفجرو شمشیره را و
 با صار میناکار و هفت تفوز پارچه از امتعه نفسیه هندوستان باورداد
 هزدهم ماه مذکور عرضه بود و بیگ ایلچی مشعر برداشتن از
 دار السلطنه لاهور به پیشگاه حضور لامع الغور با برخی جائزان شکاری
 از باز و جرا و چرغ و شاهین و غیران مصحوب کسانش بجهاب
 عظمت و جهانیانی رسیده آرندها بعنایت خلعت تشریف سر
 افزایی پوشیدند از سوانح نصرت پیرا درین خجسته ایام الفتح قلعه
 کهاتا کهربی است از متعلقات صوبه مالو و اختلاف آن ولایت از
 مخاذیل قوم بیدل بحسن سعی و کوشش را در بهگونت سنگه هاده
 چون بمسامع جلال رسیده بود که چکریدن بیدل صرگره مغجدان
 آن سر زمین که قبل ازین بدولت فرمانبرداری و خدمتگزاری آستان
 سلطنت کامیاب توطن و زمینداری آن ولایت بود قلعه مذکور در
 تصرف داشت بافوای چهل و غرور و استظهار حصانت قلعه مسطور
 از مسالک قدیم عبودیت و منهج معتبریم اطاعت احراف ورزیده
 دم استکبار میدزد چنانچه از آمدن نزد صوبه دار مالو و دادن
 پیشکش مقری عمده لوازم فرمان پذیری آن مخدول بود سر باز زده
 شد و بگی و تهره میورزد مجرم حضرت شاهنشاهی چندی پیش

(۶۱۹)

ازین را بگوست سنگه ها، را که محال زمینداری و وطن ارباب
ولایت قریب الجوار است بدنباع آن مدبر خلالت آئین تعیین فرموده
بودند را مذکور بموجب حکم جهان مطاع با آنجا شناخته باستیصال
او پرداخت و قلعه کهاتا کهیری را بحسن کوشش و تدبیر مفتوح
گردانیده ساخت آن ولایت از لوث تصرف آن مردود ہاک ساخت
چون درین هنگام این معنی از عرفه داشت را بگوست سنگه
معروض بارگاه جاه و جلال گردید عاطفت با شاهانه او را مورد
نوازش ساخته خلعت کسوت مباهاهت بخشید درین ماه میمند
پرتوسی هزار روپه از خزانه احسان عمیم با شاه عادل با ذل
مهریان کریم بواسطه صدر الصدور بزمیره صلح و اتفاق و ارباب
احتیاج واستحقاق بدل و انفاق شد و دعای اجابت آنگاهی آن گروه
بروزگار همایون آثار متواصل گردید بیست و هشتتم چون بوداق بیگ
ایلچی والی ایران بصرای بازی که نزدیک آفراباد است رسیده
آنچه نزول کرده بود گذنی خدیو عالم پرور مهریان او را بعثایت
اویوش خاصه مورد نوازش ساختند و اشاره معلی صادر شد
که میدوم ماه شوال که ساعتی نیک بود ادراک دولت زمینبوس
نماید شب دوشنبه دهم خرداد روتت ماه فرخنده شوال اتفاق
افتاده صورت بخش دلها و طرب انروز خاطرها شد درهای بسته
نشاط بکلید هلال بر روی روزگار کشاده گشت و احباب خرمی
و انساط باشاره ابری ماه نو آماده گردید جهانیان بورود جشن
کلمیاب بجهت و خوشحالی شدند و عالمیان بقلم دو عید یکدیگر
را تهدیت گفتند

• امؤلفه • نظم •

{ ۴۱۷ }

پهلو را دو هسته رسید از ایام
زمانه یافت بیک روز از دو شادی کام
یکی زعید همایون غرّه شوال
دگر ز جشن جلوس شفشه اسلام
برای عیش دویالی روزگار ناک
دو صاف هشتاد هزار زوج ساخت در یک جام
و فردای آن که عید خجسته فطر بود و بارگاه سلطنت و انجمن خلانت
بعضی کار پردازان پیشگاه دولت جاوادانی شکوه آسمانی و پرایش
خسروانی یافته بود نوامی شادیانه اقبال طفنه عظمت و جلال
بگوش گردن رسانید و نویلان رفع مقدار و امرای نامدار و سائر
بغدهای آمدان پهله مدار ادائی مراسم تهذیب و مبارکه ای در گریان
فلک امام حاضر آمدند و چون خورشید جمال جهات آرای گینی خدیو
لیان پرور اسلام پناه بسان صاه عید لزوج پهله بارگاه زبان شد بدست ایمان
عبدیت تارک آرای سعادت گشتد خضرت شاهنشاهی بهیمه
معهود عزم توجه بدصلی نموده بر قبل ابر هرام کوه پدرگور بدفع منظری
که تخت زرین بران زده بودند قرین دولت سوار شدند و گوهرانسر
حشمت و سروری فروع اخترا بهشت و نیک اختری پادشاه زاده کامکار
بخدمت محمد معظم را در پی سر مکارک جائی داده بنویسک و آریانی
که معمول این سلطنت ابد طراز است بعد کاه شرف حضور بخشیدند
و بعض از معاودت بدلوگرانه همایون در ایوان عهده نشان خاص رفاه
بربر آرای عظمت و احتمام گشته بکام بخشی خلاقی پرداختند
و بسیاری از عبدیت مذکون اخلاص مند و ارادت کیهان عقیدت

(۶۱۸)

پیوند را به رام و مواهب خسروانه مورد نوازش ساختند ازان چهله
نهال برومند گلشن ابهت و جلال بادشاه زاده ارجمند فرخنده نال
محمد معظم را به رحمت خلعت خاص و هر پیچ مرمع و یکعقد
مروارید و انعام یک لک روپیده و نوگل خدیجه ابهت و اقبال بادشاه
زاده والا قدر خجسته خصال محمد اعظم را بعطای خلعت خاص
و یکعقد مروارید عز اخذه اص بخشیدند و از آنجاکه درین دولت
هايدار و سلطنت گذري مدار جز بادشاه زاده اي نامدار کامکار را
افزايش مراتب منصب زياده بر هفت هزاری هفت هزار سوار
معمول نیست و هرگاه عاطفت بادشاهانه بیکی از بندهای عمدۀ
که باين پاوه عالی رسیده باشد اقتضای ظهور مرحمتی گند او را
بانعام برخی از محل زياده بر تیول تخلواه منصب کامیاب عذایت
میسازند شاهزاده بلده پرور همدرمت گستر برآجه چیستگاه که از
عمدهای بازگاه سلاطین پذیر است و باين منصب والا پایه عزت بازج
ترقی افراخته با آنکه سابق بانعام محلی که یک کرور دام جمع آنست
صر بلند کشته بود موازی یک کرور دام دیگر تیول بر سریل انعام
مرحمت نموده اورا بین الاقران سرفراز فرمودند و با آن زیده راجه‌ای
عقیدت شعار و دیگر نوئیان رفیع قدر و امرای نامدار خالع فاخره
عطای کردند و بازگر خان یکارس اسپ عراقی و کشور رامد نگه بمرحمت
یک زنجیر نیل مباھی گشت و با خاص خان خوشکی علم و یمیدنی
سنگه و پرتهی سنگه زمیندار هری نگر هر پیچ مرمع مرحمت شد
و بقطب الدین خان نوجه‌دار حورته امپ با حازمه طلا عذایت
فوذه فرسنگانه و اعتماد خان به ذات نام اخطاب اشرف خانی

(۴۱۹)

و شیخ عبد القوی بخطاب اعتماد خانی و اشرف خان که در سلک
کومکیان دکن انتظام داشت بمناسبت امم پدرخویش بخطاب
برخوردار خانی و سید حامد ولد مرتضی خان و سید خان قلعه
دار ظفر آباد هر یک بخطاب خانی و میر باقی ولد میر محمود
اصفهانی بخطاب باقی خانی و علی بیگ ولد مرشد قلیخان
مرحوم بخطاب اهتمام خانی نامور گشته و قاسم اقام رومی
که چنانچه سابقاً گزارش یافت حسین پاشایی حاکم بصره او را
بهشت اظهار مرتب عبودیت رهوا خواهی واستفاده انوار
تجهیزات شاهنشاهی بهذاب خلافت فرستاده بود و شرف تقبیل
ده پدر رتبه دریانده پنهنج سراسپ عربی نزد که پاشایی مذکور
برسم پیشکش ارسال داشته بود بهنظر همایون رسانید و از جانب
خود نیز چند سراسپ عربی و یک غلام گرجی پیش کش نموده
بقبول آن صرتفاً خبر برآورده است و بعد ایام خلعت و انعام پنج هزار
روپیده مشمول عاطفت خسروانه گردید و محمود دلزاق بفوجداری
یکی از محل صوبه دکن معین گشته بعفایت خلعت و اسپ
عوانی و باداوه هشت صد سوار بمنصب هزاری هزار هوار مباهمی
گشت و میر عزیز پدغشی بدراوغی عدالت حضور پرنور از تغییر
خواجه صادق و عذایت خلعت سراسپ گردید و عماکری که از
دیوانگی تن گشید معمول شده بود بخدمت دیوانی و لعل چند
واد رای پهارامل بدیوانی خالصه شریقه شرف امتدیاز پرشید و چون
خواجه موسی ولد طیب خواجه عربیضه مبغی بر اظهار مراسم دعا
گردی دولت تا هر روز ولایت توان بیمارگاه اقبال که کعبه آمال ماندان

(۶۲۰)

شش چهت گیتی است فرستاده بود چهار هزار روپیه در وجدان عام
او مسحوب حامل عرضه مرسل گشت و بعباری از امرا
و مقصبداران باهفته مذاهب و دیگر طایا و موهب از خلعت
واسپ و فیل و جیله و شمشیر و خدجر کامیاب عاطفت با شاه
مکرمت شعار نیض پرور گردیدند و سید محمد متولی مرزا
فائض الانوار خواجه البرار و امیر احرار قدرة الفقراء (نوادلین خواجه)
معدن الدین قدس سرہ بعنایت خلعت و ماده فیل و انعام پکهزار
روپیده و سید حمهین مدفی بانعام در هزار روپیده و حاجی قاسم
خوش نویس و شیخ قطب و شیخ عبد الله و ملا فروغی شاعر هریک
بانعام یک هزار روپیده نوازش یافتدند و بصالح بهادر گرز بردار و پنج
کس دیگر از گرز برداران جیله مرصده و بجمعی کثیر از بندها و
خدمت گذاران آستان سلطنت مصیر خلعت صرحت شد
و پانزده هزار روپیده بجهنمی از ارباب نصل و هذر و پنج هزار
روپیده بلغه پردازان و سرود سرایان آن بزم مسعود عطا گشت و
درین روز عالم امروز از جانب نخله کریمه ریاض ارجمندی دوخته
شریفه حدائق سر بلندی ملکه تقدس نقاب خورشید احتیاب بدیکم
صاحب برخی از نوادر جواهر و مرصع آلاس که از مستقر الخلاوة
اکبر اباد برسم تهدیت این جشن دولت پیرالخدمت والا ارسال داشته
بودند بنظر اکسیر اثر و سیده پرتو قبول پذیرفت و راجه جدیده
نوزده سراسپ با ساز طلا و بعضی از نفائس جواهر و مرصع
آلات بمحل عرض رسانید و محمد آمین خان میر بخشی و وزیر خان
و امامخان و بهادرخان و مرتضی خان و تقریخان و چندی دیگر

(۶۲۱)

از اصرای عظام و عمدت‌هایی بارگاه پهلو احترام هر یک در خور حال
پیشکشی شائسته گذرانید.

ه لازمت بوداق بیک ایلچی در ساید نامه و گذرانیدن سوھات والی ایران

چون «فیر مذکور که حقیقت آمدنش سبق گذارش یافته
بظاهر دارالخلافه رسیده بود سیوم عید در اندای این جشن سعید
حکم معلی صادر شد که اسد خان و میلفخان و ملتفت خان مدر
قوزک پذیره شده اورا از بیرون شهر بملازمت کرامت بهر آوردند و آنها
بموجب حکم قزم المثال اورا ببارگاه جاه و جلال رسانیدند و در ایوان
فلک نشان خاص و هام که حضرت شاهزاده‌ی آنجا سر بر آرای
عظمت و کامرانی بودند شرف اندوز تقدیل آستان سلطنت گشته
بطرز و فانوی که معمولی این دوست روز افزونصت سعادت
ملازمت اشرف دریافت و بعد از ادائی آداب کورنش و تسلیم نامه
والی ایوان را گذرانید و عاطفت با شاهزاده دران «محلص مقدس
اورا بعطای خلعت فاخره و جیوه و خفچر مرمع نوازش نمود و از چه
جشن با پباله و خوانچه طلا و پان با پانداش و خوان طلا مرحمت
شد و پس از آن‌هایی این فرخنده مجلس باشاره والا اورا بخانه رسنم
خان مرحوم که سر «فرزیست عالی دلنشیون برکناره دریایی جون و از
سروکار خاصه شریقه فرش و دیگر لوازم آن سامان یافته بود فرود آوردند
و میر عزیز بدخشی که از بند‌هایی سنجیده بود بهم‌اندازی او معین
گردید گیتی خدیو مدرسک پرور روز دیگر نیز اورا به پاشگاه حضرت

(۴۲)

قدیمی هرور طلب فرموده سعادت اندوز کورنش ساختند و بعطای
یک قبضه شمشیر با مازم رفع نوختند و چندی از همراهانش را مثل
نظر قلی میرآخور امپان سوغات و محمد حسین تحولدار امتد
و تادوقات و احمد بیگ خویش ایلچی مذکور و میرزین العابدین
هلای ازرا بمردمت خلعت کسوت مبارکات بخشیدند و شبہنگام در
انجمن خاص غسلخانه هریر آرای اقبال گشته چراغان کشیدهای که
با هتمام وکلای پادشاهزادهای عالی نزد و لامقام و نوئیان رفیع
قدر و امرای عظام بدسخور معهود دیگر جشنها در کمال خوبی و نظر
فریبی سامان یاده بود صرت افروز طبع مقدس گردید و بوداق
بیگ و همراهانش تماشای آن هنگامه دل پذیر نمودند و هفتم
شوال د گریاره مفبر صربور را ببارگاه لک پیشگاه طلب فرموده
کامیاب کورنش گردانیدند درین روز خجسته موغات والی ایران از
نظر گیما اثر پادشاه دین پرور گذشت ازان جمله شصتار شش سر
اسپ عراقی برق تک پاد رفتار و یک دانه سروارید غلطان آبدار بوزن
سی و هفت قیطرات بود الحق نطفه این ذم کوهی از صلب ابر
نیسان در صد امکان کم فرار میگیرد و در دانه پاین گون و اون
بطريق ندرت از بحر صنع بساحل ظهور می افتد آن در یتیم را
جوهر شناسان پایه سریر اعلی بجهت هزار روپیه قیمت نمودند و
مجموع آن ارمغان بوقوف ارباب خبرت بچهار لک و بیست و در
هزار روپیه بقیمه ترمید و بوداق بیگ خود نیز از امپان عراقی و
شتران بختی و دیگر نفائص ایران پیشکشی شایسته بنظر همایون
در آرده بجهوی آن هر لذتی اندوخت و عاطفه بادشاهانه اورا باعث

(۶۶۳)

شصت هزار روپیه و عطای ماده فیل باحوضه نقره و جل زربفت
مباھی ساخت و محمد حسین تحویلدار را بانعام پنج هزار روپیه
و نظر قلی میرآخور و میرزا بن العابدین هریک را بانعام هه هزار
روپیه و احمد بیگ خودش ایلچی را بانعام دو هزار روپیه هرفرازی
ب شید لکجمن ذی قعده مطابق میزدهم تیرماه که جشن عید گلابی
بود پادشاه زاده ای ارجمند کامگار و امرای نامدار برسم معهود
صرایحهای مرصع و میناکار گذرانیده مسرت پیرای طبع مبارک
شهرنشاه روزگار گردیدند درین ایام فاضل خان که طفلی ازو درگذشته
بود بعطای خلعت خاص کسوت مردمت پوشید و راجه رای یزده
سیسونه از رطن رمیده جده سان آستان خلاست گردید و قباد نان
که از صونه داری قته مزول گشته بود پادرانک شرف بساط بوس
فایز شد و چون ابوسعید نیر اعتماد الدوائمه رهالت کرده بود خانزاد
خان و صلاح الدین پسران او و درالخان همشیره زاده اش را عاطفت
پادشاهه بعطای خلعت از لباس کدررت برآرد و بعرض اشرف
رسید که جمال ولد دلیر خان که بذیابت پدر بفوجداری پیساواره بود
با جل طبیعی روزگار حیاتش پری شد *

جشن وان مبارک قمری سال چهل و پنجم

درین هنگام میمذت فرجام موسوم وزن قمری مهر پهله سلطنت
و سردی در رسیده آئین جهان پیرانی و عشرت آرائی تازه شد و روز
مبارک یکشنبه نوزده ذی قعده مطابق پیست و هفتم ماه تیر
آجشن نرخنده صورت انعقاد یافته پس از انقضای یازده گهری از

(۴۲۴) .

روز مذکور در ایوان کیوان نشان غسل هاده که پتربیب ادب تجمل و اختشام آراستگی یافته بود وزن معهود باشدن معهود بفعال آمد و سال چهل و چهارم قمری از عمر معاذت فرین خدیو کشور دولت دین و بفرخی و فیروزی و نیک اختیاری و پروردگی بازیام رضاده سال چهل و پنجم به مبارکی آغاز شد با داشاهزادهای کامکار والا تبار و نویستان رفع مقدار رعم نثار بتقدیم وسایده تسلیمات تهدیت بجا آوردند حضرت شاهنشاهی بعد نراغ لر صرام و زن مبارک اوزنگ جهانگانی و هریر کاصرانی بعز جاوس همایون والا پایه گردانیده بکام بخشی خلائق برداخندند درین روز فرخنده هبایت خان صوبه دار کابل بعنایت ارسال خلعت خاکن قامت امدادیاز اوراخت و اصالت خان بمرهمت اسب مبارکی گشته بمراد آباد مرخص شد و خان زمان صوبه دار ظفرآباد باضاده پانصد سوار بمنصب چهار هزاری در هزار و پانصد هوار بلند رینگی یافت و بوداق بیک ایلچی بانعام پنجاه هزار روپیه و صدمت کمر مرصع و خلعت بارانی و پاندان با خوانچه طلا و یک قبضه پور با ساز مرصع روک قبضه بندوق خاصه صور عنایات کوناگون گردید و بمحمد حسن تحولدار مع هزار روپیه و بدلظرفی میر اخور و حکیم یوف از همراهان بوداق بیک هر کدام دو هزار روپیه و بچند کس از قورچیان و همراهان ایلچی مذکور میزده هزار روپیه عطاشد و اصالتخان موجودار مراد آباد بمرهمت اسب باماز طلا مبارکی گشته بمحال فوهداری خود مرخص شد و خان زمان صوبه دار ظفرآباد باضاده پانصد هوار بمنصب چهار هزاری دو هزار و پانصد هوار بلند رینگی یافت

(۴۲۵) .

و دلایلی دکنی از اصل و اضافه بمنصب سه هزاری در هزار سوار سر بلندی یافته و راجه راچ روپ بمحارست مرحد غزنیان از تغییر مید شهامت خان معین گشته بعنایت خلعت و اسپ میداهی شد و از منصبش که سه هزار سوار بود پانصد سوار دو اسپه سه اسپه مقرر گردید برایخ گپنی مطاع بعزم نفاذ پیوست که مید شهامت خان بعد از رسیدن راجه مذکور بدارالملک کابل آمده در سلاک کومکیان آن صوبه منظوم باشد و سید عزت خان بفوجداری مرکاز بهمکر از تغییر خلجر خان منصوب شده به مرحمت خلعت و بایحده پانصد سوار در هزاری هزار سوار سرفراز گشت و عسگر خان فوجدار بدارس از اصل و اضافه بمنصب در هزاری ششصد سوار در عد انداز خان از تغییر عاقل خان بفوجداری میان دواب و عنایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و فوجدار خان بفوجداری نواحی دار اخلاقه شاهجهان آباد و عطای خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار والف خان از اصل و اضافه بمنصب هزاری هشت صد سوار سرفرازی اندوخنند و شهریار افغان بفوجداری کوهستان چمون از تغییر مید خان تعین یافده از اصل و اضافه هزاری هزار سوار و عنایت خلعت صور دنوارش گردید راظر خان خواجه سرا بخدمت داروغه‌گی زرگر خانه و از اصل و اضافه بمنصب هزاری دو صد سوار میداهی شد و عالم خان سردار قبیله نو خانی و تمایی زمیندار کچه و پر تهی سنه زمیندار سری نگر و راجه دیدی سنه بندیله و اعتبار خان قلعه دار اکبر آباد بعنایت ارسال خلعت هرمایه میداهات اندوخنند و میدی

(۹۲۹)

ابراهیم از ابداع سیواسی مقویور که برهبری طالع از آذصلات کیش
جدائی گزیده بعنوان بندگی در کاه خلائق پناه نمود امیر الامرا آمده
بود بمحجوب التماص آن عمدۀ نویشان پمنصب هزاری پانصد سوار
کامنیاب شد و چون سیدی جوهر که از محمدهای علی عادل خان بود از د
محرب گشته بدلالت سعادت نقش ارادت اپن آستان اقبال بر
لوح فمیر مرتسم شاخته بود و سیدی بلال و کیل خود را بجانب
خلافت و جهاده اری فرشتاده مینخواست که روی نیاز بدر دولت
ابد طراز آرد عاطفت با شاهزاده اوزرا بارماں خلعت فاخره با فرمان
مرحمت عفوan مصحوب سیدی بلال و کیلش مراجرازی بخشدید
و کیل مذکور بعطای خلعت واسپ و انعام در هزار روپیه میبا هی
گردید و جواهرخان خواجه سرا بمرحمت صاده فیل و محمد آمین
شیرازی و حکیم محمد مهدی آزاده ای و سید محمد صالح
گجراتی هر یک بعذایت خلعت و قاسم افایی کس حسین پاشای
حاکم بصری بانعام پنج هزار روپیه و میر شرف الدین صفوی
از مادات گنبدانه بانعام دو صد اشرفی و حاجی حسین عرب
بمکرمت خلعت و انعام دو هزار روپیه و مید عبد الرؤوف مدنی
بانعام دو هزار روپیه و شاه قلی و لد شهسوار یک که از دکن آمده
بود بعذایت شمشیر با ساز طلا و انعام یک هزار روپیه و بسراعخان
کلارفت و چندی دیگر هر کدام بانعام یک هزار روپیه نیض اندوز
عاطفت خسروانه گردیدند و یکندی از شرف اندوزان بعاظ خدمت
از خزانه احسان و مکرمت بدهشت هزار روپیه انعام شد و سه هزار
روپیه بزم رفته عذجان و مرود سرایان آن بزم معمود انعام شد

(۹۹۷)

سیوم ذی الحجه بوداق بیک سفیر والی ایران پادشاه عدد اشرفی
گلان که وزن مجموع هفت صد توله بود رسه عدد روپه هر بیک بیرون
پا صد توله نوازش یافت و درین هنگام پیشکش امیر الامراء نموده دلار
دکن از فوادر و چواهر و دیگر تجف و رغالب و پیشکش قباد خان
صوبه دار معزول تهنه مشتمل بر مرصع آلات و نفایض امتعه تهنه
و بیک زنجیر فیل و پیشکش شمس الدین خان خویشکی بیک زنجیر
صاده فیل و پیشکش مغلیخان بنظر قدسی انوار در آمد و راجه
جیسنگه در اسپ عراقی برهم پیشکش گذرالدید و چون بمسامع
همایون و سید که میر ابراهیم والده میر فمعان که چنانچه گزارش یادته
جهت رساییدن مبلغ شش لک و شصت هزار روپه که شهنشاه
جهان نذر حرمین شریفین زاد هما الله قدر و تعظیماً کرده بود با آن
اماکن قدس مرخص شده بود و در آن حدود با تقاضای اجل موعد
رخت هستی ازین صرای فانی بر پسته علطفت بادشاهانه اسلام
خان را که خمر او بود با همت خان خلف خان مذکور بعطای
خاهت نواخت و کنور رامسنگه که کوچ او نوت شده بود و راجه
را بسنگه که یکی از افaris در گذشته بود هر بیک خلعت کسوت
نوازش پوشید و ادخار خان و ملتقت خان و بهادر الدین پسران
اصالتی خان مرحوم که والده آنها رحلت نموده بود بعطای خلعت
از لباس گدروت پرآمدند و عمر خان فوجدار بنارس که پسرش
فوت شده بود بعثایت ارمال خلعت مورد التفات گردید و از وقایع
صوبه کابل بموقف عرض رسیده که نیکنام خان افغان با جل طبعی
در گذشت دهم ذی الحجه که عبد فرخنده اصحابی بود دیگر بارهای رکه

(۶۲۸)

سلطنت و چهانپنهانی بازین نشاط و شادمانی زیست را فدۀ نوامی
شادبازۀ اقبال سامعه پدرای همکان گردید و عمدۀ های آستان دولت
و هائز بندۀ های عتبۀ خلاصت در رارجهان مدار حاضر آمده چون خورشید
جمال عالم آرای گیتی خدیو عالمگیر از اوج عظمت دجلال طالع شد
مراسم عجودیت و تعلیمات تهذیت بجا آوردند حضرت شاهنشاهی
بشهیده کریمه خوش عنزه مصلی کرد، بازین معهود توجه فرمودند و نماز
عبد را آنجا بجماعت گزارده قرین سعادت معاودت نمودند و پس از
ادای سنت قربان در ایوان سپهر نشان خاص و عام در اورنگ فلک
را بر مرصع دار جاؤس فرموده کلم پنجم خلاقق گردیدند و درین روز
خیوه‌ده بوداق بدیگ ائلچی والی ایران را رخصت انصراف ارزانی
داشته بازعام پک لک روپیده و عذایت خلعت فاخره و خاتم مبددا کار
با علاقه صروارید و امپ بازین و احتم طلا و فیل بازین طلا و ماز
فقره و جل زر بفت و یگزنجیده میل دریائی که شکل و صورتش خالی
از طرفگی و غرایتی نیست و یک مفترض پالکی با ماز و لوازم آن
مطرح انوار نویش ساختند و مفتر فرمودند که جواب زامده متعاقب
او مصحوب یکی از بندۀ های عده که بسمت فرمیدگی و سلیمانی
موسوم باشد با شایشده ارسغانی از نفایع و نوادر هندوستان نیض
مکان بفرمتند و با پلچی مذکور از اول تا آخر پنجم لک روپیده
و بهرا هاشمی دی و پنجم هزار روپیده عطا شد و حکم جهان مطاع
بتصور پیوست که خواجه صادق بدخشی اورا بدرقه نموده بملدان
رماد و چون درین ایام از وقایع دارالملک کابل بمعاصع حقائق
مجامع رمید که عهد العزیز خان والی بخارا به قدره ای طرز شناسی

(۶۲۹)

و قاعده دالی و بر ونق مدت اسلاف خوبیش عمل نهاده بجهت تقدیم
 مراسم مبارکهای جاوس هم اپون بر اورنگ خلافت و چهانبانی خواجه
 احمد پسر خواجه خوانند محمود را که از کبار خواجه‌ای ماری النهر بود
 با تهذیب زمامه خلعت آئین بخدمت اشرف فرستاده فیدر مذکور بازدهم
 لی قعده بخطه کابل رسیده است از پیشگاه سلطنت مصاحب بیگ
 به جهت مهمنداری و آوردن خواجه مسطور تعیین یافته مخصوص
 گردید و بطریز کمتوت حشمت و نامداری زنست مسند ایمهت و بخدمتیاری
 با شاهزاده والا قدر محمد معظم و راجه جیلسگه در محمد امین
 خان و مرتضی و دیگر امیرای عظام بمنابعی موصم بر شکل خلعت
 باز ای عطا شد و چون نوکل حدیقه در اوت تازه نهال گلشن سلطنت
 با شاهزاده والا گهر محمد اعظم را تربیت با شاهزاده نواش بنده
 ازدازی که تحصیل مملکه آن ناگزیر شد و مرسی و سرافرازی است
 مأمور ساخته بودند هوشدارخان که آن شیوه را خوب ورزیده بخدمت
 تعلیم آن والا تبار تازک افتخار افراخته خلعت را نوشت و با شاهزاده
 سعادت پیوند بمرحومت بنده خاصه مورد عاطفت گردیدند رسودار
 خان که در سلک کومندیان صوبه گجرات انتظام داشت به موج ب
 طلب ازان صوب رسیده نامه مای آمدان معلمی گردید و یک
 زنجیر فیل و چند قلاده یوز که فرد کامل آن در گجرات بیدا میشد و با
 دیگر نغائیس اشیا پر میشم گذر المیاد و بفوجداری و جاگیرداری
 سرکار بهرایچ معین گشته بعذایت خلعت و باضافه هزار سوار
 بمنصب دو هزاری دو هزار و پانصد سوار سر بلندی یادت
 و ظفر خان که در سلک دعاگویان دولت تاہر بود رخصت مکونت

(۹۳۰)

در دارالسلطنة اهور یافته بعطای خلعت مباھی شد و عاقل
خان که از فوجداری میان دواب معزول گشته بود چون بسبب
بعضی موارض جسمانی در پیشگاه خلافت و جهانگانی امتداد نمود
که گوشه انزوا گزیده بدعا لی دوام دولت روز انزوی قیام نماید بسال بعد
نه هزار روپیده موظف گشته بدارالسلطنة لا هور رخصت یافت و از
نوشته وقائع نگاران ممالک شرقی بموقف عرض رسید که فر القدر
خان حارس قلعه رهناس باجل طبیعی رخت افامت از حصار
هی بیرون کشید و هزیر خان بحراست حصن مذکور تعبدن
یافته بعلایت خلعت و از اصل اضایه بمنصب هزار و پانصدی
شش صد موار سربلند گردید از سوانح دولت پیرا جوهر نمای تبغ
اهمال حضرت شاهنشاهیست بسر افسانی چاهت بد گهر که
سرگرده مفسدان خود سر بود آن بغي اندیش فتد پرورد از قوم
ضلالت کیش بندیله امت و از دیریاز در ولایت و سبع ماله
با استظهار بیشهای انبوه و سرزمهنهای ناهموار آن حدود فرازی
در هر زی جسارت ورزید بیرایه بغي و طفیان و مسلک نامستقیم
خلاف و عصیان می پیمود و آنین دزد بدنگان زندگانی می نمود
در ایام سلطنت اعلیحضرت مکرر افواج قاهره بادشاهی پدوع راسیصال
آن بدلگال صعدن گشت لذکن قلع ریشه فحداد و قطع مداده انساد او
چنانچه بایست صورت نه بست در هنگام توجه عساکر گدشی کشا از
دکن بسدیباری هجز و استکانت و توبه و نامت در حدود ماله به مکتب
جلال پدوسنه دولت زمین بوس دریافت و بسلوک جاده عبوریست
و دراثت خواهی و اختیار خدمتگزاری و همراهی ذلت و جرایم

(۶۳۱)

خوبیش را پرورد و عفو و بخشنده پوشانید و چون چند کیهانستان در
فواحی معتقد خداوند اکبر آباد پردازا بهشکوه ظفریافته بذعافب آن
بدمآب متوجه پاچاب گشت و ماجهت آن بوم و بر از وجون فتده
آمود او پدرآمده شد هنگام مراجعت رایات عالیات دار الخلافة آن
مردود بموجب فرمان همایون در سلک کوهکیان خلیل الله خان
منسلک گردید در دارالصطبة لاهور ماند و در وقتی که موکب اقبال
از مرکز خلافت بدفع مذکو ناشجاع متوجه الله آباد گردید آنضال
کیش را عرق بدراگی حرکت نموده و جوهر فرمایگی از ذات
خساست قهاد سربر زده از دارالسلطنة لاهور باشیدن ممالک گزیر
پیشه دراز نمود و بالتو رمده بشیمه ذمیمه و عادت قدیمه خوبیش همان
طریقه رهزمی و قطع طریق پیش گرفت و چون دران هنگام ازطرف
الله آباد ناشجاع فتده جولایی فساده افراسته گون مخالفت و عدوان
الکیخه بود چنانچه سبق ذکر یافته دران بیرون فیروزی اثر راجه
جهونت سنگه در عین معرکه وغا و موقف هیجا لالشکر ظفر پدر را روگردان
شد و مفیج عصیان پیدمود و از سمت گجرات دارایشکوه باطل متذکر دگر
باره سپاه و لشکری فراهم آدرده برس مقابله و آریزش با موکب ظفر
لوا روانه اجمیع گشته بود آنضال اندیش بدمآل به پشت گرمی
منوح آشورش و اختلال انتهاز فرصت نموده ممالک و شوارع ولایت
مالو ببر مترادون میهورانید و جسارت و خبرگی از حد گذرانیده
بود حضرت شاهنشاهی دران ایام عجالتنه سو به کرن بذدیله را که هم
از قوم اوسیت با چندی دیگر از راچپوتان بتمادیت و تلبیه انمردود
تعین نمودند و بعد ازانکه سهم ناشجاع دارایشکوه و راجه جسونت

(۴۳۲)

صدگه بعیامن اقبال فرخنده فال بر ورق خواهش اولیایی دولت
بیزوال بقطع و فصل اسجامید و غبار آن فتنه که بیکبار برخاسته بود
با این تبع عالمگیر شاهنشاه سکندر نظیر در اندک فرصتی فرو نشست
و رایات جاه و جلال پرتو ورود بدار الخلافه او گند راجه دیدی سنه
بذریله باستیصال آن مفهور مامور گشته بر لیغ گیری هطاط بهام
جمیع جاگیر داران و کومندان صونه مالوه عز نفاذ یافت که با تفاوت
راجه مذکور در ففع و استهلاک او ساعی بوده ریشه فساد آنضلات
نهاد ازان صریفین بر اندازند و ماحت آن برو بوم از خار افساد او
بپردازند و این گروه بموجب فرمان همایون کمر همت بگفایت هم
آن مخدول بسته شب و روز در کمین فرصت بودند و آن زابکار از
بیم صوات ادواج نصرت شعار دران مدت یکجا فرار نکوفته رو به
صفت هر روز گوشة می خزید و هر شب مسکن و مقامی تازه می گزید
تا آنکه درین سال فبروزی هنال بمردم راجه سجان مذکور بذریله که
خود در سلک کومندان عساکر بذگله از نظام داشت و برخی از اتباع
و تابیذاش در وطن او بودند خبر رمید که آن سیده بخت تده کار
بغروم دهنده پناه برد میان آن گروه در آمده است باستماع
این خبر بولایت دهنده شداقه به تعجب حال او پرداختند و چون
آگهی یافتند که آن عصیان مذش در موضوع سهره که موطن راجه
اندرمن دهنده است بحایت مردم او مختلفی گشته است
بنجای رفته طلب او نمودند جمعی ازان قوم کوتاه اندیش که
بمناسبت ملت و کیش اورا جا داده بودند از قهر و عذاب پادشاه
صالک رقاب خائف و هرامان شده در حالتی که آن کافرا جل گرفته

(۶۳۴)

علیل و مزيف بود مداراى اورا ازدم شمشير تذبذب چهنهند و احکم
ضرورت سر پر شرش از تن فتده پرور جدا کرده ذهاني از مردم راجه
سچان سندگه بدریار جهاندار فرمودند و پاها جواب دادند که ما اورا
از هم گذرانیده بسزای کردار رسازیديم و چهاردهم ربیع الاول سر
آن مدب بر خیره هر بجهاب ملطافت رسیده برشاک ادباز و نگوتساري
پاى فرسود مذلت و خوارى گردید و ظهر در آذار نيرنگي اقبال دشمن شکار
خديو چهان بنازگى تمد منشان خلاف آئين را هر مایه عبورت شده
دولت خواهان بيدار بخدمت آگاه دل را بصيرت بخشيد .

جشن وزن شمسی و آغاز سال چهل و چهارم

در زنهنگام میدمفت انوار موسم وزن شمسی خدیو روزگار بصدق خرسانی
فصل بهار در رسیده گلهای نشاط بر تارک جهانیان افشاند دد گرداره
بارگاه دولت و پیشگاه عظمت به آئین خمروانی زیب وزینه پذیرفته
رسم عیش و آئین شادمانی تازه شد و چهار راه تارک سنج ربیع الاول مطابق
دوازدهم آذر بع از انقضای هفت گهربی از روز مذکور در ایوان
شهر نشان تحصل خانه آجشن خجده انعقاد یافته از غیض ملجمیدن
بادهای فاک دستگاه گفتیں ترازو جرم خورشید و ماه را بعنگ کم
برگرفت و مال چهل و موم شمسی از عمر معادت قرین گفتی خدیو
با داد و دین بهزاران نصرت و فیروزی و میدمفت و بهروزی بالجام
رسیده مال چهل و چهارم افاز شد حضرت هاهنشاهی بعد فراغ از
صرام لزن با ایوان چهل ستون خاص و عام که گران مایه نخت
فیروزی بخت مرصع نگار در آنجا نصب کرده بودند هریر آرامی

(۴۳۶)

دواست و کامرانی شدند درین بزم فرخانه قرة العین عظمت و اختیاری
قوه الظاهر شوکت و نامداری پادشاهزاده فرخ خصال محمد معظم
بانعام دواک روپیه نوازش یافتند و امیر الامرای صوبه دار دکن
و خان خانان سپهبدار بلگاه و صهاراجه جسونت ملکه نظام صهام
احمد آباد و جعفر خان صوبه دار صالح و مهابیت خان صوبه دار
کابل بعنایت ارحال خلاع فاخره قامت مفاخرت انراخند و عبد
الرحمه بن نادر محمد خان بانعام ده هزار روپیه مورد مرحمت شد
و عابد خان که از فرزاد کبار خواجه‌ای مادری الدهراست بدغوش
خدمت جلیل القدر صدارت کل از تغییر شیخ صیورک که اورا
کهرسن دریافت بود والایه گردآید و احلام خان به صوبه داری کشمیر
داندیز از تغییر ابراهیم خان معن گشته بمرحمت خلعت و اسپ
با ساز طلا حرباند شد و همت خان پسرش بعنایت اسپ
میاهی گشته برفاقت پدر صرخص گردید و چون صف شاهزادخان
صیر آتش بذایر تقصیری مورد عذاب پادشاهانه گشته از منصب
و خدمت مزول شده بود فداخان خدمت داروغه توپخانه
خلعت سرفرازی پوشید و قباد خان با اضافه پانصد سوار بمنصب
دهزاری دو هزار و پانصد سوار چهره اعتبار او روزختو اکرام خان
بفوجداری فتحدور و خانواده معین گشته از اصل را اضافه بمنصب
در هزاری دو هزار موار مورد مرحمت گردید و حسن علی خان
توس بیگی بعنایت خلعت کسوت میاهات یافته جهت بسر
گردن چانوران بشکار گاههای نواحی دارالخلافه مرخص شد و
چون زوجی تازه از مبارزان چندو اقبال برم کومک بدگن معین

(۴۳۸)

شد بود و رعد انداز خان برسانیدن آن مأمور گشته بعذایت خلعت
و علم و یک زوجیر فیل نوازش یافت را جمعی که با خان مذکور
بدگن تعیین یافته بودند رکه‌نانه سندکه راتهور بعذایت خلعت و از
اصل و اضافه بهمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار و قادر داد
اوچاری و چهانداز خان هر یک به مرحمت خلعت را از اصل و اضافه
بهمنصب هزاری پانصد سوار و زاهد خان و سید علی اکبر بارهه
و چندی لیگر بعذایت اسپ و ترکتاز خان و سید زین العابدین
بخاری و جمعی لیگر به مرحمت خلعت درخی بعطای شمشیر
بهر اندوز عزت گشند و سویه‌گرن بذدیله از اصل و اضافه بهمنصب
دو هزاری هزار و دو صد سوار و مرحمت خلعت و شمشیر صرافراز
گشته در سلاک کومکیان صوبه دارالملک کابل منظم شد و مراد فلی
کهکر از کومکیان صوبه مذکور باعده چهار صد سوار بهمنصب هزار
و پانصدی هزار و چهار صد سوار و اصل و اضافه التفات خان
بهمنصب هزار و پانصدی دو صد سوار و امام او بر دی که در سلاک
کومکیان ذکن منظم است بهمنصب هزاری هزار سوار و حامد خان
بهمنصب هزاری چهار صد سوار و افتخار واد فاخر خان بهمنصب هزاری
سه صد سوار و محمد عابد ولد زاهد خان مرحوم بهمنصب هزاری
دو صد و پنجاه سوار و حکیم صالح شیرازی بهمنصب هزاری صد سوار
مشمول انتظار عنایت گردیدند و ماذنگه ولد راجه روپسنه راتهور
بعذایت مر پیچ مرصع تارک مبارک افراده بوطن رخصت یافت
و روح الله بدیوانی دارالملک کابل از تغییر یعقوب خان منصب
شده بعذایت خلعت و خطاب بشارت خانی مر صابه کسرانی اندرخست

(۶۳۶)

و سید محمد فرخان و اد سید جمال بخاری و سید محمد خلف او که در موطن صالوف خود گجرات بوند بعثایت ارسال خلعت سرمایه افتخار اندر خنده و کمال نظر داروغه آبدار خانه بخطاب خدمت طلب خانی پایه عزت پاپت و انور خان خواجه سرا که التماس رخصت زیارت حرمدن شریفین زاده‌ها الله شروا و قدرانه نهوده بود بعثایت و انعام دو هزار روپیه سرا اوراز گشته پادرائی آن معادت ماذن شد و قاسم اقامی کس هسین پاشا می‌حاکم بصره با انعام دوازده هزار روپیه و عطای خلعت کامیاب گشته رخصت انصرام پاپت و بهراهان او یک هزار روپیه عنایت شد و محبوب او یک قبضه شمشیر موهع گران بها برای پاشایی مذکور مرسی مگردید و مغول خان که از زمرة گوشہ نشیدان بود با انعام پنج هزار روپیه بهره اندرز صدمت گشت و بسیاری از اهرا و منصب داران بمکرمت خلعت و اسپ و شمشیر و دیگر عطایایی خسروانی مباھی گردیدند و هفت هزار روپیه بزمرا نفعه سنجان و سردد سرایان آن بزم مسعود عطا شد و جمعی کثیر از بندھامی آستان خلافت و ملازمان رکب درانت بعایت خلعت و برخی بمکرمت اسپ مباھی گشتند و درین روز جهان افروز از جانب خان خابان میده سالار یک قطعه الماس اهدار که هفتاد و پانچ هزار روپیه قدمت آن بود بنظر مهر انوار در آمد و پسند طبع همایون افتاد و پیشکش صهاراجه چسونت سدگه صدیه دار گجرات از نوادر جواهر و مرصع آلت به پیشگاه حضور رسیده پایه قبول پاپت و داشتمد خان الحامی که پنجاه هزار روپیه قیمت داشت به محل عرض رمایید